

સુપ્રભાતમ्

સુરેણ પ્રા. લિટ્ટ
079-23226251

હાઇકુ

ચિંતાન

સલામી સવારની..

માલ્યા જેવા હજ નાસી હથ છે, લજવાય છે કયાં?
છતાં દાઈ રેવા મારો - બંન, ગુંચવાય છે કયાં?
પસ્તાય છે કયાં લાગતાળી હજ, હથે છે કેદીઓ -
નહે બંડાર કટકનાં થાળોથી, સયવાય છે કયાં?
(કુદ છે 'બણગા')

સમજાય છે,
સૌને પતન પણ છે -
- કે 'રજા' લો 'તા...
(PM છે શહેનશાહ નથી)

ચગાવી દીધાં!
ભાવ પણ આકારો -
મારી જેમ જ!!
(ને વરસામાં...)

પ્રેમ છિપાયા ના છિએ, જા દાટ પરગાટ હોય,
જો પે મુખ લોલે નહીં, નેન દેટ હે રો.

આપણી અંખો અમૃત્ય રતન છે, તેના થકી આપણે વિશ્વદર્શન કરીએ છીએ. અંખોની જોવાની શક્તિ થી તો આપણો સૌ પરીચિય છીએ, પરંતુ અંખ દ્વારા ભાવથી અભિવૃત્તિ કરવી એ નયાનોની વિશેષ શક્તિ છે. અભિનયના કલાકારોનો ભાવ સમજી શરીરે દ્વારા વ્યક્ત થાય છે. માનસશાશ્વત્માં ડેહની ભાષાનો વિપય આગામું રથાન ધરાવે છે. પ્રેમની ઉંઠક લાગણી ધૂળાવી શક્તિ નથી. પ્રેમનો ભાવ શાંદોથી વ્યક્ત કરવો જરૂરી નથી. સમગ્ર ડેહનું જે ભાવ પ્રસરી હથ છે તેની નેજા ચારી ખારી ખારી પ્રસર કરી છે. ખુલ, ઈશુ કે ગાંધીનાં નયાનોનું કરણાં જે કરણાં અભિભૂત થઈ જતા હતા. નાટક વિધામાં પણ નયનો સ્થિર કરી એકાગ્રતા કેળવાનું મહત્વ છે. ભય, કરણા, પ્રેમ, ગુણો ક્રમ જેવી અનેક લાગણી અંખોમાં ફેરફાર કરી છે. આપણો સૃષ્ટિને જોવા દ્રિષ્ટિનો ઉપયોગ કરીએ છીએ. તે અંખો જ આપણું ભાવવિશ્વ દ્વારા હે.

સુવિચાર

- નિયત સ્વીકારવાની હોય છે, હર ઘડી શાશ્વત રાવાની હોય છે,
- તું બધી ફરિયાદ મુશી દે હે, જેંદ્રિય સ્વીકારવાની હોય છે - મુખુલ ચોકસી
- ક્રોષ સમજદારીને ઘરમાંથી બહાર કાઢે છે એને દરવાજોને તાંતુ મારી દે - ખુલ્લાર્ડ
- ચાચિયા દર્શાવું છું છે, જેવા હી તેવા દેખાડી દે છે - ફાધર વાલેસ
- નિર્ધિતા ત્યારે જ અપમાનજનક ગણાયા
- જયારે તેનું કરણા આગણસ, શરાબ, ખોટા ખર્ચ અને મૂર્ખતા હોય - એસ. ભણ્ણાર્ય
- ઈઝનો એક જ ઈલાજ છે... ઈજનો બૂલી જાયી - પણાલાવ પરેલ
- પ્રતિભા વિપત્તિમાં પ્રગત થાય છે, સમૃદ્ધ એને છાંકી દે છે - શરીફા વિજાળીવાળા
- આજાંનું ઔષ્ણઃ : અમોધાને પાણીમાં પેટ બનાવી કપાળ પર લેપ કરવાથી આધાશીશી મટે છે.

(સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધકથા

ગામાન પાદરે વિશાળ વટવૃક્ષાનો ઓટલે એક સંત કથા-ચાયાનાં દ્વારા સરસંગ આપતા હતા : કહું, 'પદ, સતા, પૈસા, સેહણ-વાસવિદ્યા, મોહ મભતાથી બંધાં થાંથી આપણને કુટેવ પડી હથ છે. જાંસું સુધી એ કુદરતી-ચ્યાહેરિક હોય અને આપણને નિંબેંપ રાખે તાંતુ સુધી તો વાંધો નીચી પણ જાર્યે એ વ્યસન - ટેવ - લણ બની જાય ત્યારે એ આપણને પતનની બાઈ તરફ વિશે જાય છે. એ બંધું જ સ્વાભાવિક આવી મણે - રહે તાંતુ સુધી વાંધો નીચી પણ જાર્યે એ વ્યસન - ટેવ - લણ બની જાય - એની પ્રાપ્તિ માટે આપણો પાપ-દુરાધારીની હદ ન થશું જોઈએ.

ખેડુત વચ્ચે બોલ્યો - બાપુ એક દ્વારાં આપીએ આ વાત સમજાયો ને! ત્યારી તે વખતે એક ગોવાળ બંધેલી ગાય પાછાની જતો - લઈ જો હતો. સંતે પૂછું, જો પેલી ગાય યુલાખ છે કે ભરવાડ?

ખેડુત કે ભરવાડ જ નેના માલિક છે જ ગાય તો તેની ગુલામ જ છે ને? સંતે હંદું, ખારો કે આ ગાય ભરવાડના લાયકાંથી છાટી જાય તો કોણો - કોણે પકડવા દોડો? ગાય કે ભરવાડ?

ગાય સ્વતંત્ર છે એને ભરવાડના પદી નથી - ભરવાડ ગાયનો ગુલામ છે તે હંદુંનો ફંકણો થઈ જરી! આપણે સત્તા-પદ-ધન વગર થઈ જઈએ એમ!

શાનપીઠ એવોર્ડ મેળવનાર મહિલા સાહિત્યકાર આશાપૂર્ણ દેવી કરી ભાષાના સાહિત્યકાર છે?

એવોર્ડ

ના

ના